25 Νοεμβρίου 2018

Γάλλοι επιστήμονες ερευνούν το Σώμα του «Ηνίοχου των Δελφών» – Δείτε τι Βρήκαν..

/ Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός

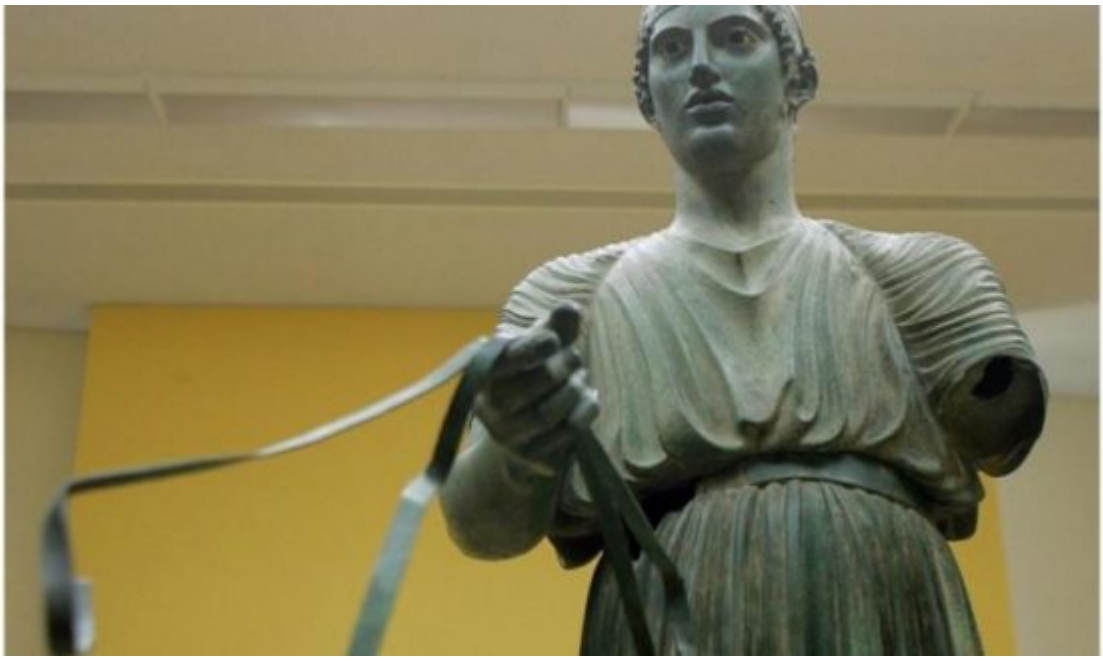

Πολύχρωμος ήταν και ο χάλκινος Ηνίοχος των Δελφών;

Η επιχείρηση ανίχνευσης χρωμάτων στα αρχαία μαρμάρινα γλυπτά -ακόμα και το σύνολο του μνημείου της Ακρόπολης- έχει ξεκινήσει προ δεκαετιών με σειρά

ερευνητικών μεθόδων και αναλύσεων και τα πρώτα αποτελέσματα τους έχουν κατά καιρούς παρουσιασθεί (για πρώτη φορά στη Γλυπτοθήκη του Μονάχου το 2004 και στη συνέχεια και σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες αλλα και στην Ελλάδα – στο εθνικό Μουσείο όπου παρουσιάστηκαν 21 επιχρωματισμένα εκμαγεία έργων και 51 πρωτότυπα αρχαία έργα, τα οποία διατηρούν υπολείμματα χρωμάτων, κυρίως τα αποτυπώματα της χρωματικής τους διακόσμησης).

Την αρχική πολυχρωμία του περίφημου χάλκινου γλυπτού του Ηνιόχου των Δελφών (Ηνίοχος: ο …τα ηνία έχων- ο οδηγός άρματος έλκει τα άλογα, αυτός που κρατάει τα ηνία) αναζητούν με νέες μεθόδους ανάλυσης του “υλικού” κατασκευής του, Γάλλοι ερευνητές από το 2017.

Γάλλοι ήταν εξάλλου οι αρχαιολόγοι (μέλη της γαλλικής ανασκαφής), οι οποίοι στα 1986 έφεραν στο φως, σχεδόν ανέπαφο, με την πράσινη πατίνα που τον προστάτευσε από τη διάβρωση το άγαλμα του Ηνίοχου (σωζόμενο τμήμα χάλκινου συμπλέγματος) – έργο του 5ου π.Χ αιώνα, στη Σικελία), στη διάρκεια της ανασκαφής των Δελφών το 1896.

«Πρόσφατες έρευνες για τα χάλκινα της αρχαιότητας: Νέα στοιχεία για τον Ηνίοχο των Δελφών», είναι ο τίτλος της διάλεξης που θα δώσει η διευθύντρια του τμήματος ελληνικών και ρωμαϊκών αρχαιοτήτων του Μουσείου του Λούβρου, Σοφί Ντεσάμπ (Sophie Descamps), την ερχόμενη Παρασκευή 23 Νοεμβρίου, στις 19.00 στο Τελλόγλειο Ίδρυμα Τεχνών Α.Π.Θ. (Αμφιθέατρο).

Η κ.Ντεσάμπ, όπως μεταδίδει το Αθηναϊκό Πρακτορείο Ειδήσεων, θα παρουσιάσει τα πολύ ελπιδοφόρα πρώτα αποτελέσματα μιας έρευνας που έδωσαν τη δυνατότητα να καθοριστούν οι αναλυτικές μέθοδοι που θα πρέπει να εφαρμοστούν εντός του 2019, προκειμένου να αποκατασταθεί η αρχική πολυχρωμία του περίφημου γλυπτού. Επίσης δείχνουν ότι ο Ηνίοχος αποτέλεσε πρότυπο για τις πολλές τεχνικές καινοτομίες που επινοήθηκαν στην Ελλάδα στην περίοδο του αυστηρού ρυθμού (αρχές 5ου αιώνα π.Χ.).

Τα μεγάλα χάλκινα γλυπτά, ελληνικά και ρωμαϊκά, είναι εξαιρετικά σπάνια. Η κ.Ντεσάμπ θα τονίσει στην ομιλία της ότι ο Ηνίοχος των Δελφών, που αναγνωρίζεται ως ένα από τα σημαντικότερα αριστουργήματα της αρχαίας γλυπτικής, καταλαμβάνει, από την αποκάλυψή του το 1896, μια προνομιακή θέση. Αλλά αν και το σύμπλεγμα γλυπτών στο οποίο ανήκε έγινε αντικείμενο πολλών μελετών, στιλιστικών και επιγραφικών, αν και γνωρίζουμε τη χρονολόγησή του εδώ και λίγα χρόνια, την αρχική θέση του στο ιερό του Απόλλωνα και την ταυτότητα αυτού που το πρόσφερε (Πολύζαλος, τύραννος της Γέλας στη Σικελία), δεν έχουν γίνει για περισσότερο από έναν αιώνα παρά επιφανειακές τεχνολογικές

εξετάσεις του γλυπτού.

Για το λόγο αυτό η Εφορεία Αρχαιοτήτων Φωκίδας υπέγραψε συμφωνία με τη Γαλλική Σχολή Αθηνών και το Μουσείο του Λούβρου, προκειμένου να επαναλάβει και να ολοκληρώσει, σε συνεργασία με το Κέντρο Έρευνας και Αποκατάστασης των Μουσείων Γαλλία, τη μελέτη του πιο διάσημου αυτού αφιερώματος στους Δελφούς.

Η αρχαιολόγος Sophie Descamps είναι γνωστή στη Θεσσαλονίκη απο το καλοκαίρι του 2011 όταν βρέθηκε στην πόλη επικεφαλής ομάδας Γάλλων και ελλήνων αρχαιολόγων που συγκέντρωσαν εξακόσια εβδομήντα εκθέματα από το Αρχαιολογικό Μουσείο της Θεσσαλονίκης και όλες τις εφορείες της Προϊστορικών και Κλασικών Αρχαιοτήτων της Μακεδονίας και συνέθεσαν το υλικό της εκθεσης «Αρχαία Μακεδονία: Στο βασίλειο του Μεγάλου Αλεξάνδρου». Η εκθεση αναπτύχθηκε στο Λούβρο απο τον Οκτώβριο του 2011 ως τον Ιανουαριο του 2012 ενω η κ. κ.Sophie Descamps, επανήλθε στην «επικαιρότητα» της πόλης με την υπόθεση επιστροφής των αντιγράφων των «Μαγεμένων» – των γλυπτών της Θεσσαλονίκης που αφαιρέθηκαν βίαια απο το Γάλλο Ελανουέλ Μιλέρ στα 1864 και φυλάσσονται εκτοτε στο Μουσείο του Λούβρου.

Το άγαλμα του Ηνίοχου αποτελεί το σωζόμενο τμήμα χάλκινου συμπλέγματος που εκτίθεται στο Αρχαιολογικό Μουσείο Δελφών και αποτελεί ίσως το γνωστότερο έκθεμά του και ένα από τα σημαντικότερα γλυπτά της αρχαίας ελληνικής τέχνης της πρώιμης κλασικής εποχής. Η δημιουργία του χρονικά τοποθετείται αμέσως μετά τους Περσικούς πολέμους.

Το συγκεκριμένο έργο αποτελούσε μέρος ενός μεγάλου αφιερώματος και έχει ύψος ενός μέτρου και 80 εκατοστών.

Φαίνεται πως εικονίζεται ως έφηβος από ευγενική γενιά της εποχής του. Φοράει τον τυπικό μακρύ χιτώνα, ενας πλατύς ζωστήρας σφίγγει το χιτώνα ψηλά πάνω από τη μέση, και ένας ιμάντας σταυρώνει στο πίσω μέρος, κάτω από τις μασχάλες.

Τα μάτια του είναι καφέ και έχουν μαύρους λίθους – σύμβολο ήθους και ισορροπίας. Πίσω από τα μισάνοιχτα, σαρκώδη χείλη αχνοφαίνονται τέσσερα ασημένια δόντια.

Κατά το μεγάλο σεισμό του 373 π.Χ., η σφοδρή πτώση βράχων και χωμάτων στην πλατεία του ναού προκάλεσε την καταστροφή του αρχαϊκού ναού και καταπλάκωσε τα έργα τέχνης που υπήρχαν εκεί, ανάμεσά τους και το άγαλμα του Ηνίοχου. Κρυμμένο και προφυλαγμένο κάτω από τα χώματα που το σκέπαζαν για αιώνες, κατόρθωσε να διαφύγει τη σύλληση από τις κατά καιρούς επιδρομές ή τη

συστηματική αφαίρεση γλυπτών από τους Ρωμαίους αυτοκράτορες ή τον αφανισμό που υπήρξε η κοινή μοίρα όλων σχεδόν των χάλκινων έργων του ιερού κατά τα μεταγενέστερα χρόνια. Η γαλλική ανασκαφή των Δελφών, το 1896, τον έφερε ξανά στο φως σχεδόν ανέπαφο, με την πράσινη πατίνα που τον προστάτευσε από τη διάβρωση.

Μαζί με τα χάλκινα τμήματα του αναθήματος βρέθηκε και τμήμα του λίθινου βάθρου του, στο οποίο σώζεται ένα δίστιχο απόσπασμα της έμμετρης αφιερωματικής επιγραφής του.

πηγη newsbeast.gr, **iellada.gr**